

og tilbage, der har været os saa skadelig og saa uendelig kostbar.

Efter disse almindelige Bemærkninger skal jeg nu gaae over til i korte Træk at omtale det foreliggende Lovforslag. Hovedbestemmelserne i Loven ere: Uvidelse af Præmiesystemet, Ophævelse af Landstutteriet og Uvidelse af Stamstutteriet. Forsaavidt kan jeg i Henhold til mit tidligere Udviklede slutte mig til Loven i disse Hovedpunkter, Præmiesystemet omtales i Lovens §§ 1 og 3; jeg kan ikke negte at jeg vilde have foretrukket Regjeringens Forslag, hvorefter Hingste- og Hoppestuerne vare samlede, medens de efter den Forandring Loven er undergaaet i Landstthinget, skulle være adskilte, idet Hoppestuerne tillige med den dermed forbundne Præmieuddeling skulle afholdes samtidig med Stuerne for de øvrige Huusdyrs Vedkommende. Jeg havde troet det rigtigere, at Hestestuerne ikke vare blevne adskilte, men afholdte samlede. Smidlerid skal jeg ogsaa indrømme, at en Deel kan tale for den af Landstthinget foretagne Deling, og jeg skal derfor ikke reise nogen Opposition mod Loven i dette Punkt. Hovedsagen for mig er, at den største Deel af Præmierne kommer Hestevæsenet til gode — ikke fordi jeg anseer Hestene for vigtigere end flere af de andre Huusdyr, men fordi disse have i høiere Grad Præmiernes gavnlige Indflydelse behov — og jeg antager at dette ligesuldt vil skee saaledes, som Loven er bleven forandret i Landstthinget. I § 2 omtales Landstutteriets Ophævelse, en Foranstaltning, hvori jeg, efter hvad jeg har udviklet er fuldkommen enig. I §§ 3, 4, 5, 6 og 7 omtales den Commission, der skal forestaae Hestestuerne, og i § 4 ere Reglerne for Commissionens Sammensætning givne. Ogsaa med Hensyn til denne § vilde jeg have foretrukket Regjeringens Forslag, navnlig i det Punkt, at Commissionens to Medlemmer skulle vælges af Amtsrådet, medens efter Landstthingets Vedtagelse Amtsrådet kun vælger eet Medlem og enhver Landboforening i Districtet, der yder et Tilskud af 100 Rdl., og saa et Medlem. Naar flere Landboforeninger i samme District forene sig om at yde et Tilskud af 100 Rdl., ere ogsaa de berettigede til i Forening at vælge et Medlem af Commissionen. Jeg troer, at man

her har tillagt Landboforeningerne nogen for stor Myndighed; det er ganske vist at Amtsrådet ikke har at befatte sig med hippologiske Sager, og der kan sølgelig indvendes Noget imod, at Amtsrådene have med Valgene til Commissionen at gjøre, men naar man paa den anden Side seer hen til, at Amtsrådet er sammensat af praktiske Mænd, som antages at have tilstrækkeligt personlig Kjendskab i Districtet, saa troer jeg ikke, det kan være at befrygte, at helbige Valg ikke skulde skee, og jeg troer desuden, at Amtsrådet med Hensyn til denne Sag staaer paa et i det Hele taget mere upartist Standpunkt end Landboforeningerne. Hertil kommer endvidere, at det er ubestemt, hvad der forstaaes ved Landboforeninger. Der bestaaer, som bekjendt, mange smaa Landboforeninger, og det kan da altid være et Spørgsmaal, hvor langt man skal gaae nedad med Hensyn til en saadan Forening af Mænd, der kaldes en Landboforening. Jeg troer heller ikke, at den Nytte, sige smaa Landboforeninger udrette, er synderlig. Jeg troer, at med Hensyn til de Forhold, der skulde være Gjenstand for Landboforeningernes Virksomhed, er det af Vigtighed, at Kræfterne, saavel de aandelige, som de materielle, saavidt muligt ere concentrerede og ikke adspaltede. Jeg skal fuldkommen erkjende, at der hos Mange af disse smaa Landboforeninger findes en agtværdig Stræben og levende Interesse, og jeg kan godt begribe, at mangen En, der har været med at stifte en slig Forening, kan have den kjær, men med Hensyn til den Gavn og Nytte, de udrette, nærer jeg Tvivl, og jeg mener derfor, at der ikke skulde være givet dem den ved § 4, 4de Membrum, tillagte Ret. — Smidlerid skal jeg, forsaauidt jeg mærker, at jeg har den almindelige Mening imod mig med Hensyn til dette Punkt, ikke søge at gjøre min Mening videre gjældende, men underordne mig Bestemmelsen, som den er i § 4. Med Hensyn til § 8 maa jeg derimod slutte mig til den Forandring, Udkastet er undergaaet i Landstthinget. Jeg troer ikke, at det gaaer an at flytte Stamstutteriet, naar ikke usfordrøede Omstændigheder skulde gjøre det nødvendigt. Jeg kommer nu til den for mig vigtige § 9. Det glæder mig at see af Loven, som den er kommen fra det andet Thing, at